

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/590

av den 6 april 2022

om ändring av förordning (EG) nr 138/2004 vad gäller regionalräkenskaper för jordbruket

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 ⁽²⁾ inrättas det europeiska räkenskapssystemet 2010 (ENS 2010), och den förordningen innehåller referensramen för de gemensamma standarder, definitioner, klassificeringar och redovisningsregler som ska användas vid utarbetandet av medlemsstaternas räkenskaper för unionens statistikbehov.
- (2) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 138/2004 ⁽³⁾ inrättas räkenskaperna för jordbruket (EAA) i unionen genom att metoder och tidsfrister för överföring av räkenskaperna i fråga föreskrivs. EAA är satelliträkenskaper till nationalräkenskaperna, enligt vad som föreskrivs i ENS 2010, med syftet att uppnå harmoniserade och jämförbara resultat medlemsstaterna emellan för att kunna utarbeta räkenskaperna för unionens behov. Revisionsrätten offentliggjorde 2016 den särskilda rapporten nr 1/2016 med titeln *Är kommissionens resultatmätningssystem för jordbrukarnas inkomster väl utformat och baserat på tillförlitliga uppgifter?*. Rapporten innehåller välgrundade och relevanta observationer och rekommendationer avseende EAA och förordning (EG) nr 138/2004.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 mars 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 29 mars 2022.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 138/2004 av den 5 december 2003 om räkenskaper för jordbruket i gemenskapen (EUT L 33, 5.2.2004, s. 1).

- (3) Regionalräkenskaperna för jordbruket (REAA) är en anpassning på regional nivå av EAA. Enbart nationella sifferuppgifter kan inte ge den fullständiga och ibland komplexa bilden av det som händer på en mer detaljerad nivå. Därför bidrar uppgifter på regional nivå till en ökad förståelse av olikheterna mellan regioner, kompletterar informationen för unionen, euroområdet och enskilda medlemsstater, samtidigt som de tillmötesgår det ökade behovet av statistik för redovisningsändamål, och gör unionens jordbruksstatistik mer harmoniserad, effektiv och konsekvent. REAA behöver därför integreras i förordning (EG) nr 138/2004 vad gäller metoder och programmet för uppgiftsöverföring.
- (4) Statistik betraktas inte längre som bara en av många informationskällor för beslutsfattandet utan spelar i stället en central roll i beslutsprocessen. Ett faktabaserat beslutsfattande kräver statistik som uppfyller höga kvalitetskrav, på sätt som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 ⁽⁴⁾, i enlighet med de ändamål den är avsedd för.
- (5) Statistiska uppgifter av hög kvalitet på regional nivå är ett centralt verktyg för att genomföra, övervaka, utvärdera, se över och bedöma den ekonomiska, miljömässiga och sociala påverkan av politik som avser jordbruket i unionen, särskilt den gemensamma jordbrukspolitiken, däribland landsbygdsutvecklingsåtgärder, dess nya genomförandemodell och nationella strategiska planer, samt unionens politik avseende bl.a. miljö, klimatförändringar, biologisk mångfald, den cirkulära ekonomin, markanvändning, en balanserad och hållbar regional utveckling, folkhälsa, djurskydd, livsmedelssäkerhet och livsmedelstrygghet liksom FN:s mål för hållbar utveckling. REAA är också avgörande för en korrekt bedömning av jordbrukssektorns bidrag till uppnåendet av den europeiska gröna given, särskilt från jord till bord-strategin och unionens strategi för biologisk mångfald. Regionernas och de regionala uppgifternas roll för genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken vinner allt större erkännande. Regionerna är en viktig motor för arbetstillfällen och hållbar ekonomisk tillväxt i unionen och tillhandahåller bättre uppgifter för att bedöma jordbrukssektorns hållbarhet i förhållande till miljön, människor, regioner och ekonomin.
- (6) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽⁵⁾ bör allmänheten få tillgång till de uppgifter som samlas in enligt den här förordningen som inte har offentliggjorts.
- (7) I förordning (EG) nr 223/2009 fastställs den rättsliga ramen för europeisk statistik enligt vilken medlemsstaterna ska följa de statistiska principer och kvalitetskriterier som anges i den förordningen. Kvalitetsrapporter är grundläggande för att bedöma, förbättra och informera om den europeiska statistikens kvalitet. Kommittén för det europeiska statistiksystemet har godkänt den gemensamma integrerade metadatastrukturen som standard inom det europeiska statistiksystemet för kvalitetsrapporter, vilket därmed bidrar till att uppfylla kraven på statistisk kvalitet i förordning (EG) nr 223/2009, särskilt kraven i artikel 12.3, genom enhetliga standarder och harmoniserade metoder. Resurserna bör användas på bästa möjliga sätt och uppgiftslämnarbördan bör vara så liten som möjligt.
- (8) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller rutinerna för och innehållet i kvalitetsrapporterna. Kommissionen bör även tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller möjliga undantag från REEA:s krav. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (9) Genom EAA får EU:s beslutsfattare tillgång till viktiga årliga makroekonomiska uppgifter tre gånger per år i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga II till denna förordning. Den nuvarande tidsfristen för den andra omgången EAA-skattningar, en av de tre uppgiftsöverföringar som ska utföras per år, ger inte mycket utrymme efter referensperiodens utgång för insamling av förbättrade uppgifter jämfört med de uppgifter som lämnas i den första omgången EAA-skattningar. I syfte att förbättra kvaliteten på den andra omgången EAA-skattningar behöver den relevanta tidsfristen för överföring senareläggas något.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (10) Förordning (EG) nr 138/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (11) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att integrera REEA i den nuvarande rättsliga ramen för europeisk statistik om EEA, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, med hänvisning till konsekvens och jämförbarhet, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (12) ESS-kommittén har hörts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 138/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 ska ersättas med följande:

”2. Den första överföringen av uppgifter ska äga rum i november 2003.

Den första överföringen av uppgifter för regionalräkenskaperna för jordbruket (REAA) på Nuts 2-nivå i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 (*) ska dock äga rum senast den 30 september 2023.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 3a

Spridning av statistik

Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 (*) och förordning (EG) nr 223/2009 ska kommissionen (Eurostat) sprida de uppgifter som överförs till den i enlighet med artikel 3 i den här förordningen online utan kostnad.

Artikel 3b

Kvalitetsbedömning

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter och metadata som överförs.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska kvalitetskriterierna i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 223/2009 gälla för de uppgifter som överförs i enlighet med artikel 3 i den här förordningen.
3. Kommissionen (Eurostat) ska bedöma de överförda uppgifternas kvalitet. Medlemsstaterna ska för det ändamålet översända en kvalitetsrapport till kommissionen (Eurostat), första gången senast den 31 december 2025, och vart femte år därefter, för de dataset som överförts under rapporteringsperioden.
4. Vid tillämpning av de kvalitetskriterier som anges i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 223/2009 på de uppgifter som ska överföras i enlighet med artikel 3 i den här förordningen ska kommissionen, genom genomförandeakter, fastställa formerna, strukturen och bedömningsindikatorerna för de kvalitetsrapporter som avses i punkt 3 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2 i den här förordningen. De får inte innebära någon betydande extra börda eller kostnad för medlemsstaterna.

5. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål tillhandahålla kommissionen (Eurostat) alla relevanta upplysningar eller förändringar som rör genomförandet av denna förordning och som i väsentlig grad skulle påverka kvaliteten på de uppgifter som överförs.

6. På en vederbörligen motiverad begäran av kommissionen (Eurostat) ska medlemsstaterna, utan dröjsmål, tillhandahålla alla kompletterande klargöranden som krävs för att bedöma de statistiska uppgifternas kvalitet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på unionens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13)."

3. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 4a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för det europeiska statistiksystemet, som inrättats genom förordning (EG) nr 223/2009. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 4b

Undantag

1. Om tillämpningen av denna förordning skulle kräva omfattande anpassningar av en medlemsstats nationella statistiksystem vad gäller genomförandet av bilaga I kapitel VII och av det program för uppgiftsöverföring avseende REAA som avses i bilaga II får kommissionen anta genomförandeakter som beviljar den medlemsstaten undantag under en period om högst två år. Det första datumet för överföring av uppgifterna för REAA får emellertid inte i något fall vara senare än den 30 september 2025. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2.

2. Den medlemsstat som beslutar att ansöka om undantag enligt punkt 1 ska lämna in en vederbörligen motiverad begäran om ett sådant undantag till kommissionen senast den 21 augusti 2022.

3. Unionen får bevilja ekonomiska bidrag från unionens allmänna budget till de nationella statistikbyråer och andra nationella myndigheter som avses i artikel 5.2 i förordning (EG) nr 223/2009 för att täcka kostnaderna för genomförandet av denna förordning när införandet av REAA kräver omfattande anpassningar av en medlemsstats nationella statistiksystem."

4. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till denna förordning.

5. Bilaga II ska ersättas med texten i bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 6 april 2022.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

C. BEAUNE

Ordförande

BILAGA I

Bilaga I till förordning (EG) nr 138/2004 ska ändras på följande sätt:

1. I innehållsförteckningen ska följande kapitel läggas till:

”VII. Regionalräkenskaper för jordbruket (REAA)

A. Allmänna principer

1. Inledning
2. Regional ekonomi, regionalt territorium
3. Basenhet i sammanställningen av REAA
4. Metoder för sammanställning av REAA
5. Begreppen hemvist och territorium
6. Branschen jordbruk och karakteristiska enheter

B. Produkttransaktioner

1. Produktion
2. Insatsförbrukning
3. Bruttoinvestering

C. Omfördelningstransaktioner och andra flöden

1. Allmänna regler
2. Förädlingsvärde
3. Kapitalförslitning
4. Subventioner
5. Skatter
6. Löner och kollektiva avgifter
7. Driftsöverskott netto
8. Ränta, arrenden
9. Jordbrukets företagsinkomst: allmänna beräkningsregler

D. Översikt över genomförandet

1. Inledning
2. Att definiera jordbruket i en region
3. Att mäta jordbruksproduktionen
4. Ej särskiljbara sekundära icke-jordbruksaktiviteter
5. Insatsförbrukning”.

2. I punkt 1.27 ska tredje strecksatsen ersättas med följande:

”– Enligt vedertaget bruk får de inte omfatta produktion av fast bruttoinvestering i icke-jordbruksprodukter (som byggnader eller maskiner) för egen räkning. Sådan produktion av fast bruttoinvestering i icke-jordbruksprodukter för egen slutlig användning antas vara en avgränsad aktivitet och ska bokföras som produktion från en viss lokal verksamhetsenhet. Bostadstjänster som erbjuds anställda som naturalön ska redovisas på liknande sätt (dessa bokförs som naturalön på kontot för inkomstbildning).”

3. Punkt 2.006 ska ersättas med följande:

”2.006. I EAA ska priserna anges antingen avrundade till närmaste heltal eller med en eller två decimaler, beroende på de tillgängliga prisuppgifternas statistiska tillförlitlighet. Relevant prisinformation om insatsvaror och produktion krävs för att sammanställa EAA.”

4. I punkt 2.108 ska led g ersättas med följande:

”g) Betalning för tjänstedelen av bruttopremier för försäkringar som har tagits för att täcka företagets risker, t.ex. förluster av djur, skador på grund av hagel, frost, brand, storm. Återstoden, dvs. nettopremien, är den del av den betalade bruttopremien som försäkringsbolagen disponerar för att reglera skadeståndsanspråk.

En uppdelning av bruttopremien i dessa två beståndsdelar kan endast bli rättvisande om den görs för landets totala ekonomi, vilket är fallet med nationalräkenskaperna. Tjänstedelen tillräknas i allmänhet olika branscher med hjälp av lämpliga fördelningsnycklar i samband med att input-output-tabeller utarbetas. När denna post förs in i EAA bör därför en hänvisning göras till nationalräkenskaperna (se punkt 3.063 fotnot 1 när det gäller bokföring av subventioner i samband med försäkringstjänster).”

5. I punkt 2.136 ska tredje strecksatsen ersättas med följande:

”– Förändringar i de fasta tillgångarnas klassificering eller struktur: t.ex. förändringar när det gäller den ekonomiska användningen av mark, mjölkboskap som övergår till köttproduktion (se punkt 2.149 fotnot 1) eller jordbruksbyggnader som omvandlas för privat bruk eller annan ekonomisk användning.”

6. Följande kapitel ska läggas till:

”VII. REGIONALRÄKENSKAPER FÖR JORDBRUKET (REAA)

A. ALLMÄNNA PRINCIPER

1. Inledning

7.01. Regionalräkenskaper spelar en viktig roll i utformningen, genomförandet och utvärderingen av regionalpolitiken. Objektiva, tillförlitliga, konsekventa, samstämmiga, jämförbara, relevanta och harmoniserade regionala statistiska indikatorer utgör en stabil grund för politik som syftar till att minska ekonomiska och sociala skillnader mellan unionens regioner.

7.02. REAA är en anpassning på regional nivå av EAA.

7.03. REAA består av samma uppsättning konton som EAA men begreppsmässiga problem och mätproblem ger en uppsättning konton för regioner som varken är lika omfattande eller detaljerade som EAA på nationell nivå.

7.04. Som regionala konton ska REAA sammanställas på grundval av regionala uppgifter som samlats in direkt och nationella uppgifter som delats upp efter region baserat på antaganden. Bristen på tillräckligt fullständig, aktuell och tillförlitlig regional information leder till att man måste göra antaganden när man sammanställer regionalräkenskaper. Resultatet blir att vissa skillnader mellan regioner inte alltid avspeglas i regionalräkenskaperna (ENS 2010, 13.08).

2. Regional ekonomi, regionalt territorium

7.05. En sammanställning av regionalräkenskaper, oavsett om de gäller branscher eller institutionella sektorer, kräver en noggrann avgränsning av den regionala ekonomin och det regionala territoriet. I princip omfattar branschen jordbruk i en region de enheter (jordbruksföretag) som bedriver jordbruksaktiviteter (se punkterna 1.60–1.66) inom det regionala territoriet.

- 7.06. En regional ekonomi i ett land är en del av det landets totala ekonomi. Den totala ekonomin definieras utifrån institutionella enheter och sektorer. Den består av alla institutionella enheter som har sin huvudsakliga ekonomiska hemvist inom ett lands ekonomiska territorium. Det ekonomiska territoriet sammanfaller inte helt med det geografiska territoriet (se punkt 7.08). Ett lands ekonomiska territorium indelas i regionala territorier samt utomregionalt territorium (ENS 2010, 13.09).
- 7.07. Det regionala territoriet, enligt definitionen i ENS 2010, består av den del av ett lands ekonomiska territorium som direkt går att knyta till en region. Alla frizoner, tullager och fabriker under tulltillsyn, ingår i den region där de är belägna.
- 7.08. Denna uppdelning av territoriet överensstämmer emellertid inte helt med begreppet nationellt ekonomiskt territorium som används i nationalräkenskaperna. Ett utomregionalt territorium består av de delar av ett lands ekonomiska territorium som inte direkt kan knytas till en enda region, och som inte ingår i REAA, nämligen följande delar:
- Det nationella luftrummet, territorialvattnen och den del av kontinentalsockeln som ligger på internationellt vatten där landet åtnjuter exklusiva rättigheter.
 - Territoriella enklaver, dvs. geografiska territorier belägna i utlandet som i enlighet med internationella fördrag eller överenskommelser mellan stater används av landets offentliga förvaltningsorgan (t.ex. ambassader, konsulat, militärbaser, forskningsstationer).
 - Olje- och gasfyndigheter osv. på internationellt vatten, utanför landets del av kontinentalsockeln, som exploateras av inhemska enheter.
- 7.09. Nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nomenclature of territorial units for statistics – Nuts), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 (*) ger en enkel och enhetlig indelning av unionens ekonomiska territorium. REAA kräver statistik på Nuts 2-nivå, såsom allmänt fastställt enligt det nuvarande systemet enligt den förordningen. För nationellt bruk kan regionalräkenskaper också sammanställas på en mer detaljerad regional nivå, nämligen på Nuts 3-nivå där så är tillämpligt (ENS 2010, 13.12).
3. Basenhet i sammanställningen av REAA
- 7.10. De enheter som används för regionalräkenskaperna efter bransch är lokala verksamhetsenheter. Den lokala verksamhetsenheten är produktionsenhetens observerbara form.
- 7.11. Med det statistiska angreppssättet (bransch) "nöjer man sig med" en observerbar enhet, även om detta leder till att man får bortse från kravet på en enda aktivitet. Precis som i SNA 2008 prioriteras i ENS 2010 det statistiska angreppssättet och man förespråkar att den lokala verksamhetsenheten används vid sammanställningen av nationalräkenskaperna efter bransch. I de båda systemen definieras alltså samma enhet för branscherna oavsett om dessa täcks på regional eller nationell nivå.
- 7.12. I likhet med i EAA används i REAA jordbruksföretaget – "anpassat" till vissa konventioner för att överensstämma med målen ifråga – som basenhet för branschen jordbruk. Det finns två centrala skäl till detta val. För det första är enheten jordbruksföretag den lokala verksamhetsenheten för jordbruk (se punkterna 1.09.–1.17.), definierad som den del av en verksamhetsenhet som finns på lokal nivå. För det andra utgör den lokala verksamhetsenheten den enhet som är mest lämpad för branschen jordbruk, även om den omfattar sekundära icke-jordbruksaktiviteter som inte kan särskiljas från jordbruksaktiviteterna (se punkterna 1.15. och 1.16. samt 1.25.–1.32.).
- 7.13. Användningen av jordbruksföretaget som basenhet innebär att dessa jordbruksföretags sekundära icke-jordbruksaktiviteter ingår i REAA (se punkt 7.12.). Eftersom syftet med EAA är att mäta, beskriva och analysera den inkomstbildning som uppstår genom ekonomisk aktivitet gällande jordbruk, inbegrips inte enheter där jordbruket endast är en fritidssysselsättning (t.ex. husbehovsodling och hobbyuppfostring). Däremot ingår enheter som sysslar med självhushålls jordbruk i EAA (se punkt 1.24.).

- 7.14. Jordbruksföretaget är referensenhet för statistikundersökningar av jordbruk, oberoende av om undersökningarna är nationella eller regionala. Detta har den fördelen att kvantitativa värderingar av produktionen kan bygga direkt på de statistiska systemen för mätning av arealer, avkastning, antalet djur etc. Valet av jordbruksföretaget har dessutom den fördelen att räkenskaperna blir enhetligare.
4. Metoder för sammanställning av REAA
- 7.15. I ENS (ENS 2010, 13.24–13.32) föreslås två metoder, som är tillämpbara på antingen branscher eller institutionella sektorer: bottom-up-metoden och top-down-metoden. Bottom-up-metoden går ut på att samla in uppgifter på enhetsnivå (lokala verksamhetsenheter, institutionella enheter) för att därefter aggregera dem och på så sätt få det regionala värdet av olika aggregat. Enligt top-down-metoden rekonstrueras de regionala värdena genom en uppdelning av den nationella sifferuppgiften med hjälp av en indikator som så nära som möjligt speglar den regionala fördelningen av variabeln ifråga. De två metoderna kan även kombineras på olika sätt, vilket i ENS kallas för en blandning av de båda typerna av metoder. Samma information ska bara samlas in en gång så att det inte skapas redundans i uppgiftsrapporteringen. Trots detta prioriteras bottom-up-metoden, även om det i praktiken i många fall är en blandning av de båda typerna av metoder som används. Närmare uppgifter om den specifika metoden och källorna ska anges helt öppet i kvalitetsrapporterna och det ska anges vilka regionala uppgifter som har samlats in direkt och vilka uppgifter som bygger på nationella uppgifter som delats upp per region baserat på antaganden.
5. Begreppen hemvist och territorium
- 7.16. Både företags och hushålls ekonomiska transaktioner kan ske över regionala gränser. Företag kan också bedriva verksamhet i flera regioner, antingen på fasta platser eller på tillfällig grund, t.ex. kan stora jordbruksföretag bedriva verksamhet i olika regioner. Det behövs därför en tydlig princip som hjälp för medlemsstaterna att knyta den interregionala verksamheten till en region på ett konsekvent sätt.
- 7.17. Regionalräkenskaperna för branscher bygger på kriteriet produktionsenhetens hemvist. Varje bransch på regional nivå avser en grupp lokala verksamhetsenheter med samma eller likartad primär ekonomisk verksamhet som har sin ekonomiska hemvist i det regionala territoriet. Oftast är denna ekonomiska hemvist knuten till en specifik, permanent plats i regionen, i likhet med de institutionella enheter till vilka de lokala verksamhetsenheterna hör.
- 7.18. Regionalräkenskaperna har dock ett antal särdrag. För vissa aktiviteter är det inte alltid lätt att definiera regionen som ett särskilt område. Förhållandet mellan platsen för huvudkontoret och jordbruksföretagets fysiska plats kan ge upphov till problem, eftersom det är möjligt att de produktionsfaktorer som används i jordbruket leds av ett huvudkontor som ligger i en annan region. För REAA är det viktigt att de två enheterna delas upp, och därför ska ett jordbruksföretag knytas till den region där produktionsfaktorerna finns och inte till den region där huvudkontoret finns. Ett huvudkontor kan därför ge upphov till flera enheter enligt REAA – dvs. lika många enheter som det finns hemvistregioner för sådana lokala verksamhetsenheter som ligger i andra regioner än den där huvudkontoret finns.
- 7.19. Ett alternativ, som normalt inte tillämpas på national- och regionalräkenskaperna, är att ha en strikt territoriell utgångspunkt. Det innebär att verksamheterna fördelas till det territorium där de faktiskt bedrivs, oavsett var de enheter som berörs av verksamheten har sin hemvist.
- 7.20. Även om metoden som bygger på hemvist har företräde vid den regionala fördelningen av inhemska enheters transaktioner föreskrivs i ENS 2010 ett visst begränsat utrymme för tillämpning av den territoriella metoden (ENS 2010, 13.21). Detta inträffar när konstruerade enheter skapas för mark och byggnader i den region eller det land där marken eller byggnaden är belägen.
- 7.21. I det hypotetiska fall där enheter med hemvist i en region endast bedriver verksamhet inom sitt regionala territorium sammanfaller hemvistbegreppet med territoriebegreppet. Detta är också fallet vid regional fördelning baserad på konstruerade enheter som skapats för mark och byggnader och för enskilt ägda företag i andra länder eller i andra regioner än den där ägaren har hemvist.

6. Branschen jordbruk och karakteristiska enheter

7.22. En bransch består av alla lokala verksamhetsenheter som ägnar sig åt samma, eller liknande, slag av ekonomisk aktivitet (se punkt 1.59). Definitionen av branschen jordbruk i EAA motsvarar i princip huvudgrupp 01 i Nace rev. 2 med de undantag som anges i punkterna 1.62–1.66. Räckvidden för REAA definieras på grundval av förteckningen över karakteristiska aktiviteter i EEA. Definitionen av branschen jordbruk i EAA, och därmed i REAA, skiljer sig till viss del från den branschdefinition som fastställs för den centrala ramen för nationalräkenskaperna (se punkt 1.93).

B. PRODUKTTRANSAKTIONER

7.23. Värderingen av jordbruksproduktionen ger upphov till ett antal specifika problem. De största rör säsonsprodukter, animalieproduktion och tidpunkt för bokföring på kontona. I EAA-metoden föreskrivs exakta regler för hur effekterna av lagring ska beaktas vad gäller säsonsprodukter, hur animalieproduktion ska mätas samt hur produkter som håller på att produceras ska redovisas. Dessa regler ska följas vid sammanställningen av REAA. Detta utesluter dock inte att vissa anpassningar måste göras på regional nivå, t.ex. vad gäller animalieproduktionen. Det bör framhållas att summan av de regionala värderingarna ska vara identisk med EAA-värderingarna.

1. Produktion

a) Mätning av produktionen

7.24. I REAA motsvarar en regions produktion alla produkter som omfattas av EAA och som har producerats under räkenskapsperioden i den regionen av alla enheter inom jordbruket, oavsett om de är avsedda för saluföring utanför branschen, för försäljning till andra jordbruksföretag eller, i vissa fall, för användning av samma jordbruksföretag. Följaktligen

- a) ska alla jordbruksprodukter från ett jordbruksföretag i regionen bokföras som en del av regionens produktion, oberoende av produktens bestämmelseort och vilken enhet som köper den,
- b) ska vissa jordbruksprodukter som används som insatsförbrukning av samma jordbruksföretag ingå i regionens produktion (se punkt 2.056).

7.25. Produktionsprocessen för djur tar vanligtvis flera år. Vid värdering av djur ska man skilja mellan djur klassificerade som fasta tillgångar (avelsdjur, dragdjur, mjölkboskap etc.) och djur klassificerade som lager (djur som främst är avsedda för köttproduktion). För att undvika dubbelräkning behandlas därför transaktioner som involverar förflyttning av djur mellan jordbruksföretag (som anses som positiv försäljning för de säljande jordbruksföretagen och som negativ försäljning för de köpande jordbruksföretagen) på följande sätt:

- a) Transaktioner med djur klassificerade som fasta tillgångar mellan jordbruksföretag i samma region tar ut varandra, med undantag för kostnader i samband med ägarbyte (**); de bokförs inte som jordbruksföretagens försäljning och ingår därför inte i regionens produktion.
- b) Djur klassificerade som lager och som är föremål för transaktioner mellan regioner räknas som positiv försäljning (tillsammans med exporten) för ursprungsregionen och djur som köps från andra regioner räknas som negativ försäljning (tillsammans med importen) (**).
- c) När kostnader i samband med ägarbyte (transporter, handelsmarginaler etc.) gäller handel med djur klassificerade som lager dras de av från produktionsvärdet; detta sker automatiskt när det rör sig om köp från jordbruksföretag i en annan region, eftersom kostnaderna ingår i den negativa försäljningen, medan försäljningen, och därmed produktionen, måste justeras vid handel med djur mellan jordbruksföretag i samma region.

b) Värdering av produktionen

7.26. Produktionen ska värderas till baspriser (se punkt 2.082), dvs. inklusive produktsubventioner minus produktskatter. Denna beräkningsmetod kräver att man delar upp produktskatter och produktsubventioner efter region.

2. Insatsförbrukning

a) Definition

7.27. Insatsförbrukning utgörs av de varor (förutom fasta tillgångar) och marknadstjänster som konsumeras under produktionsprocessen i syfte att producera andra varor (se punkterna 2.097–2.109).

7.28. Vid sammanställningen av REAA ingår följande i insatsförbrukningen:

- a) Jordbruksprodukter som köps från andra jordbruksföretag (i samma region eller från andra regioner) för att konsumeras under produktionsprocessen.
- b) Vissa produkter som konsumeras inom samma enhet och som redovisas som produktion (se punkterna 2.054–2.058 och 7.24).

7.29. Det särskilda fallet med FISIM behandlas i regionalräkenskaperna på samma sätt som i nationalräkenskaperna. Om skattningen av utlånings- och inlåningsstockar finns tillgänglig per region, kan bottom-up-metoden användas. Normalt finns dock inte skattningar av utlånings- och inlåningsstockar tillgängliga per region. När så är fallet sker fördelningen av FISIM på användarbransch med den näst bästa metoden: regional bruttoproduktion eller regionalt bruttoföreläggsvärde per bransch används som fördelningsindikatorer (ENS 2010, 13.40).

b) Värdering av insatsförbrukning

7.30. Alla produkter och tjänster som används till insatsförbrukning ska värderas till mottagarpriser (exklusive avdragsgill mervärdesskatt) (se punkterna 2.110–2.114).

3. Bruttoinvestering

7.31. Bruttoinvesteringar för jordbruket delas upp i:

- a) Fasta bruttoinvesteringar.
- b) Lagerinvesteringar.

a) Fasta bruttoinvesteringar

7.32. En fast bruttoinvestering i jordbruket uppstår varje gång ett jordbruksföretag anskaffar eller producerar fasta tillgångar som är avsedda att användas under längre tid än ett år som produktionsmedel i jordbrukets produktionsprocess. Fördelningskriteriet för bokföringen av fasta bruttoinvesteringar hänförs till användarbranscherna och inte till den bransch till vilken den juridiske ägaren hör.

7.33. Fasta tillgångar som ägs av en multiregional enhet fördelas på de lokala verksamhetsenheter där de används. Fasta tillgångar som omfattas av operationell leasing bokförs i den region där ägaren av tillgångarna har sin hemvist, och de som omfattas av finansiell leasing bokförs i användarens region (ENS 2010, 13.33).

7.34. Nya tillgångar som tillförs de fasta tillgångarna bokförs brutto, dvs. utan avdrag för kapitalförslitning. Dessutom beräknas kapitalförslitning vanligtvis för dessa tillgångar. Nettoinvesteringarna erhålls genom att kapitalförslitningen dras av från bruttoinvesteringarna.

7.35. Produktionsenheter kan sälja befintliga tillgångar till varandra, t.ex. begagnade maskiner. När tillgångar flyttas mellan branscher och regioner ska det totala erlagda beloppet inkluderas i de fasta bruttoinvesteringarna i en bransch eller region och det erhållna beloppet ska dras av från de fasta bruttoinvesteringarna i den andra branschen eller regionen. Transaktionskostnader i samband med byte av ägare till tillgångar, t.ex. juridiska kostnader vid försäljning av mark och befintliga byggnader, räknas som ytterligare fasta bruttoinvesteringar av förvärvaren, även om en del av kostnaderna betalas av säljaren.

7.36. En regions fasta bruttoinvesteringar i djur måste sammanställas i enlighet med ENS 2010 (punkterna 3.124–3.138) och punkterna 2.149–2.161 i denna bilaga. De fasta bruttoinvesteringarna i djur motsvarar skillnaden mellan anskaffning av djur under året (naturlig tillväxt och köp utanför regionen inklusive import), inklusive från egen produktion, och avyttring av djur (för slakt, försäljning till andra regioner, inbegripet export, eller annan slutlig användning). När uppgifterna för alla regioner aggregeras är det viktigt att se till att flödena mellan regionerna tar ut varandra (exklusive kostnader i samband med ägarbyte) så att summan av samtliga de regionala fasta bruttoinvesteringarna överensstämmer med de fasta bruttoinvesteringarna i nationalräkenskaperna för jordbruket. När bottom-up-metoden används gäller följande: försäljning av djur till jordbruksföretag i andra regioner utgör en negativ fast bruttoinvestering, medan köp från andra regioner utgör en positiv fast bruttoinvestering. För beräkningen av en regions fasta bruttoinvesteringar i djur får den rekommenderade indirekta metoden användas (se punkt 2.156).

b) Lagerinvesteringar

7.37. Lager omfattar alla tillgångar som inte är fasta tillgångar och som lagerhålls tillfälligt av produktionsenheterna vid en viss tidpunkt. Man skiljer mellan två typer av lager: insatsvarulager och färdigvarulager (se punkt 2.171).

7.38. Vad gäller djur klassificerade som lager inkluderar den handel som ska beaktas vid beräkningen av lagerinvesteringar köp från och försäljningar till andra regioner liksom import och export.

C. OMFÖRDELNINGSTRANSAKTIONER OCH ANDRA FLÖDEN

7.39. De praktiska svårigheterna att få tag på tillförlitliga regionala uppgifter om omfördelningstransaktioner, framför allt om enheter utövar aktiviteter i mer än en region eller om regionen inte alltid är ett tydligt avgränsat område där vissa verksamheter bedrivs, förklarar varför ENS omfattar regionalräkenskaper för jordbruket för endast några få aggregat: förädlingsvärde, subventioner, skatter, löner och kollektiva avgifter, arrenden och andra inkomster, räntor och fasta bruttoinvesteringar.

1. Allmänna regler

7.40. Omfördelningstransaktioner bokförs på bokföringsmässiga grunder, dvs. när de ekonomiska värdena skapas, transformeras eller förstörs, liksom när fordringar eller åtaganden uppkommer, förändras eller upphör, och inte när betalningen faktiskt görs. Denna bokföringsprincip (som bygger på rättigheter och skyldigheter) tillämpas på alla flöden, både monetära och icke-monetära, och såväl inom enheter som mellan enheter.

7.41. Om den tidpunkt då fordringen (åtagandet) uppkommer inte kan fastställas exakt, kan dock tidpunkten för betalning eller en annan godtagbar approximation av den bokföringsmässiga grunden användas (se punkt 3.007).

2. Förädlingsvärde

a) Allmänna regler

7.42. Förädlingsvärdet är resultatet av produktionsverksamheten i en ekonomi eller i en av dess branscher under en viss period och är saldot i produktionskontot. Det är skillnaden mellan värdet av produktionen och värdet av insatsförbrukningen. Förädlingsvärdet är grundläggande när man mäter produktiviteten i en ekonomi eller bransch (se punkt 3.013) eller en region eller en bransch i en region.

b) Värdering av förädlingsvärdet

7.43. Förädlingsvärdet kan redovisas brutto (förädlingsvärde brutto till baspris) eller netto (förädlingsvärde netto till baspris), alltså före eller efter avdrag för kapitalförslitning. I enlighet med metoden för att värdera produktion (baspriser) och insatsförbrukning (mottagarpriser) mäts förädlingsvärdet i baspriser (se punkt 3.013).

- 7.44. Användningen av baspriser innebär att produktskatterna och produktsubventionerna måste knytas till specifika varor eller tjänster, som sedan måste fördelas mellan regionerna.
- 7.45. Genom att dra av övriga produktionsskatter från förädlingsvärdet till baspris samt lägga till övriga produktionssubventioner, får man förädlingsvärdet till faktorpris. Förädlingsvärde netto till faktorpris motsvarar produktionsfaktorernas intäkter (se punkt 3.014).

3. Kapitalförslitning

- 7.46. I REAA utsätts varor och tjänster som utgör jordbruksföretagets fasta tillgångar (t.ex. planteringar som genererar återkommande skörd, maskiner och byggnader, väsentliga förbättringar av mark, programvara, kostnader i samband med ägarbyte av icke-producerade tillgångar) för slitage och föräldring som produktionsmedel i produktionsprocessen. Sådant slitage och sådan föräldring mäts som kapitalförslitning. I likhet med i EAA ska kapitalförslitning inte beräknas för produktionsdjur.

4. Subventioner

- 7.47. I REAA tillämpas samma regler som i EAA: flöden som klassificeras som driftssubventioner i EAA klassificeras på samma sätt i REAA och flöden i form av kapitaltransfereringar behandlas på ett liknande sätt.

5. Skatter

- 7.48. I REAA tillämpas samma regler som i EAA: de olika typerna av skatter klassificeras på samma sätt i REAA som i EAA.

6. Löner och kollektiva avgifter

- 7.49. För producenter ska löner och kollektiva avgifter allokeras till de lokala verksamhetsenheter där arbetskraften är anställd. Om dessa uppgifter inte är tillgängliga ska man använda näst bästa metod och allokera lönerna och de kollektiva avgifterna utifrån antal arbetade timmar. Om varken uppgifter om löner och kollektiva avgifter eller uppgifter om antal arbetade timmar är tillgängliga används antal anställda per lokal verksamhetsenhet (se ENS 2010, 13.42).

7. Driftsöverskott netto

- 7.50. Driftsöverskott netto erhålls från förädlingsvärdet netto till baspriser, genom att löner och kollektiva avgifter samt övriga produktionsskatter dras av och övriga produktionssubventioner läggs till.

8. Ränta, arrenden

- 7.51. I REAA tillämpas samma regler som i EAA: flöden som klassificeras som ränta, arrenden i EAA klassificeras på samma sätt i REAA.

9. Jordbrukets företagsinkomst: allmänna beräkningsregler

- 7.52. Från driftsöverskottet drar man av de kapitalinkomster som ska betalas direkt och som gäller jordbruksaktiviteter och sekundära icke-jordbruksaktiviteter, dvs. ränta för lån som tagits upp inom ramen för dessa aktiviteter, inklusive för anskaffning av jordbruksmark, samt arrenden som ska betalas till markägare (se punkterna 3.070–3.087).

D. ÖVERSIKT ÖVER GENOMFÖRANDET

1. Inledning

- 7.53. Syftet med detta avsnitt är att belysa vissa metodaspekter, framför allt valet av jordbruksföretag och mätningen av produktionen.

- 7.54. Jordbruksföretaget är referensenhet för statistiska undersökningar om jordbruket, både på nationell och på regional/lokal nivå. Detta är en stor fördel för REAA, eftersom det innebär att värderingen av produktionskvantiteter kan baseras direkt på statistiska system för mätning av arealer, avkastning, antalet djur etc. Att välja jordbruksföretaget har dessutom den fördelen att kontona blir mer enhetliga. Produktion och kostnader hänför sig alltså till en identisk uppsättning enheter, även om extrapolering-metoderna kan variera från en källa till en annan. Genom att välja jordbruksföretaget, och i kombination med begreppen karakteristiska aktiviteter och enheter, kan man dessutom undvika alltför vanskliga justeringar, som i fallet med husbehovsodling och hobbyuppfödning. Denna konvention gör det enklare att göra jämförelser mellan länder. Kopplingen till statistiska uppgifter i fysiska kvantiteter – som är mycket viktiga för jordbruket och som garanterar att mätningen av bokföringsposter är enhetlig genom att justeringar eller ändringar av "icke-statistiskt" slag begränsas – förenklar och förbättrar uppenbart beräkningarna. Dessa aspekter är även förenliga med syftet att prioritera bottom-up-metoden i REAA.
2. Att definiera jordbruket i en region
- 7.55. I varje region består branschen jordbruk av alla jordbruksföretag vars produktionsfaktorer finns i regionen. Denna princip, som stämmer överens med begreppet produktionsenheternas hemvist, kan ställa till med vissa problem: i jordbruksstatistiken definieras vanligtvis platsen för jordbruksföretag utifrån var huvudkontoret är beläget och inte direkt efter var produktionsfaktorerna finns. Dessa två platser sammanfaller inte alltid och denna företeelse kommer sannolikt att bli vanligare efterhand som jordbruksföretagen blir allt större. När REAA sammanställs ska därför vissa jordbruksföretag omklassificeras mellan regioner och till och med i vissa fall delas upp. Detta är sannolikt svårt i praktiken, och i så fall kan det vara bättre att låta platsen för jordbruksföretagen vara densamma som i statistikundersökningarna. Detta förslag bygger emellertid på två förutsättningar: dels måste metoden för att definiera platsen vara identisk för alla regioner i landet, dels måste alla bokföringsposter värderas utifrån källor som använder sig av samma regler för att definiera platsen för jordbruksföretagen.
3. Att mäta jordbruksproduktionen
- 7.56. I jordbruksproduktionen ingår vissa vegetabiliska produkter som används på nytt av samma jordbruksföretag i form av insatsförbrukning; detta rör i huvudsak djurfoder. I synnerhet när det gäller jordbruksgrödor kan produktionen i regionerna ofta fastställas på basis av de kvantiteter som skördats i regionerna, och dessa värderas därefter med hjälp av priser. I detta fall värderas hela produktionen, oavsett om den ska saluföras utanför branschen, säljas till andra jordbruksföretag eller användas inom samma jordbruksföretag. Därmed erhåller man direkt produktionen i varje region, i linje med det begrepp som används i EAA och REAA. De priser som används för att värdera produkter som konsumeras inom enheter kan även de bygga på regionala uppgifter, motsvarande de priser som gäller för den saluförda produktionen. Om det däremot inte finns regionala uppgifter om priserna uppstår dock ett allmänt problem med värderingen av produktionen, vilket rör såväl den saluförda (regionala) produktionen som den egna konsumtionen inom enheten. Alltså ger värderingen i REAA av produkter som konsumeras inom samma enhet upphov till samma problem som värderingen av de saluförda produkterna. Problemet är självklart ett annat om det är omöjligt att värdera kvantiteterna på regional nivå. Då är en top-down-metod som bygger på värderingar på nationell nivå vanligen den enda metod som kan användas. (****)
- 7.57. Beträffande djur, oberoende av om de klassificeras som lager eller fasta tillgångar, ska man beakta följande element:
- Värdering på regional nivå av lagerinvesteringar och fasta bruttoinvesteringar i djur: dessa två flöden är komponenter i den indirekta metoden för att beräkna produktionen.
 - Värdering av handel med djur mellan regioner: denna handel är en komponent i den indirekta metoden för att beräkna produktionen.
 - Uppdelningen mellan regioner av import- och exportflöden avseende djur.
 - Lämplig behandling av kostnader i samband med ägarbyte.
 - Metoden för justering av REAA i förhållande till EAA.

- 7.58. I vissa fall kan den indirekta metoden för att beräkna animalieproduktionen vara alltför svår att tillämpa på regional nivå. I så fall är det bättre att beräkna produktionen på grundval av en modell där fysiska uppgifter används och sedan justera dessa värden utifrån värdena i EAA.
4. Ej särskiljbara sekundära icke-jordbruksaktiviteter
- 7.59. Det finns olika sätt att föra in ej särskiljbara sekundära icke-jordbruksaktiviteter i REAA beroende på vilken typ av aktivitet det rör sig om. Vissa av dessa sekundära aktiviteter är ofta i hög utsträckning koncentrerade till vissa regioner, t.ex. bearbetning av jordbruksprodukter. I detta fall kan värderingen av produktionen, både vad gäller kvantiteter och priser, bygga på lokal statistik. För denna produktion är värdena i EAA i praktiken samma som i REAA. Andra fall kan däremot vara svårare. För vissa aktiviteter finns det t.ex. kanske ingen källa på regional nivå, särskilt om aktiviteterna inte från början är koncentrerade till några särskilda regioner. För andra aktiviteter tillhandahålls regionala uppgifter genom statistikundersökningar eller mikroekonomiska räkenskaper (t.ex. informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter (ISJR)), men det finns inga garantier för att dessa är regionalt representativa. Vidare kan uppgifter vara gamla, och det kan saknas källor för att uppdatera dem på ett tillförlitligt sätt. Slutligen är kvalitativa indikatorer inte alltid tillgängliga på regional nivå. I samtliga dessa fall utgör värdena i EAA utgångspunkten för REAA och top-down-metoden måste ofta tillämpas.
5. Insatsförbrukning
- 7.60. Insatsförbrukning i REAA omfattar jordbruksprodukter som jordbruksföretagen använder, oavsett om jordbruksföretag i samma region eller olika regioner handlar direkt med produkterna eller om de hanteras av mellanhänder som kan bli, eller inte bli, ägare till produkterna innan dessa säljs vidare. Dessutom redovisas vissa jordbruksprodukter som konsumeras inom enheten även som insatsförbrukning, i huvudsak vissa grödor som används som djurfoder. Anskaffning av djur – inklusive importerade djur – får inte bokföras som insatsförbrukning.
- 7.61. Den första metoden för beräkning av insatsförbrukningen av jordbruksprodukter på regional nivå är att för varje produkt fastställa skillnaden mellan produktionen i REAA och den del av produktionen som är avsedd att lämna branschen. (****) Skillnaden motsvarar dock inte exakt varje regions insatsförbrukning av jordbruksprodukter, eftersom den inkluderar de jordbruksprodukter som är avsedda för insatsförbrukning i andra regioners jordbruksföretag, men däremot inte jordbruksprodukter från jordbruksföretag i andra regioner. Insatsförbrukningen måste därför justeras i linje med värdena i EAA.
- 7.62. Man kan även tänka sig en annan beräkningsmetod, där ISJR används som informationskälla. Med hjälp av denna källa går det att värdera insatsförbrukningen av jordbruksprodukter, oavsett om de kommer från andra jordbruksföretags försäljning eller från andra källor, t.ex. import. ISJR täcker dock inte på riktigt samma sätt de produkter som används som insatsförbrukning inom samma jordbruksföretag, och det är därför nödvändigt med justeringar. På samma sätt måste insatsförbrukningen därför justeras i linje med värdena i EAA.”
-
- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).
- (**) Så länge motsvarande försäljning och köp sker under samma räkenskapsperiod.
- (***) Anskaffning av djur ska aldrig bokföras som insatsförbrukning (det är i princip en anskaffning av varor i arbete, se punkt 2.067) och beräkningen av animalieproduktionen kan endast göras indirekt, baserat på försäljning, fasta bruttoinvesteringar och lagerinvesteringar.
- (****) I enlighet med den metod som används ska konsumtion inom enheten justeras till EAA-värdena.
- (*****) Importerade jordbruksprodukter (utom djur) är undantagna.”

BILAGA II

"BILAGA II

PROGRAM FÖR UPPGIFTSÖVERFÖRING

För varje produktionspost (posterna 01–18, inklusive undergrupper) ska värdet till baspris samt dess komponenter (värdet till producentpris, produktsubventioner och produktskatter) överföras.

Uppgifterna för produktionskontot och fasta bruttoinvesteringar ska överföras både i löpande priser och i föregående års priser.

Alla värden ska anges i miljoner nationella valutaenheter. Arbetsinsats ska uttryckas i 1 000 årsarbetsenheter.

Uppgifterna för regionalräkenskaperna för jordbruket (REAA) ska tillhandahållas på Nuts 2-nivå och överföras endast i löpande priser.

1. Produktionskonto

Post	Lista över variabler	Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
		November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (EAA- uppgifter)	September år n+2 (REAA- uppgifter)
01	SPANNMÅL (inklusive utsäde)	X	X	X	X
01.1	Vete och spelt	X	X	X	X
01.1/1	Vanligt vete och spelt	—	—	X	X
01.1/2	Durumvete	—	—	X	X
01.2	Råg och blandsäd av vete och råg	X	X	X	X
01.3	Korn	X	X	X	X
01.4	Havre och blandsäd	X	X	X	X
01.5	Majskorn	X	X	X	X
01.6	Ris	X	X	X	X
01.7	Annan spannmål	X	X	X	X
02	INDUSTRIGRÖDOR	X	X	X	X
02.1	Oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter (inklusive utsäde)	X	X	X	X
02.1/1	Rapsfrön och rybsfrön	—	—	X	X
02.1/2	Solrosfrön	—	—	X	X
02.1/3	Sojaböner	—	—	X	X
02.1/4	Andra oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter	—	—	X	X
02.2	Proteingrödor (inklusive utsäde)	X	X	X	X
02.3	Råtobak	X	X	X	X
02.4	Sockerbetor	X	X	X	X

Post	Lista över variabler	Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
		November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (EAA- uppgifter)	September år n+2 (REAA- uppgifter)
02.5	Andra industrigrödor	X	X	X	X
02.5/1	Spånadsväxter	—	—	X	—
02.5/2	Humle	—	—	X	—
02.5/3	Andra industrigrödor: övriga	—	—	X	—
03	FODERVÄXTER	X	X	X	X
03.1	Fodermajs	—	—	X	X
03.2	Foderrotfrukter (inklusive foderbetor)	—	—	X	X
03.3	Andra foderväxter	—	—	X	X
04	KÖKS- OCH PLANTSKOLEVÄXTER	X	X	X	X
04.1	Färska grönsaker	X	X	X	X
04.1/1	Blomkål	—	—	X	—
04.1/2	Tomater	—	—	X	—
04.1/3	Andra färska grönsaker	—	—	X	—
04.2	Blommor och växter	X	X	X	X
04.2/1	Plantskoleväxter	—	—	X	—
04.2/2	Blommor och växter för prydnadsändamål (inklusive julgranar)	—	—	X	—
04.2/3	Planteringar	—	—	X	—
05	POTATIS (inklusive utsäde)	X	X	X	X
06	FRUKT	X	X	X	X
06.1	Färsk frukt	X	X	X	X
06.1/1	Äpplen	—	—	X	—
06.1/2	Päron	—	—	X	—
06.1/3	Persikor	—	—	X	—
06.1/4	Annan färsk frukt	—	—	X	—
06.2	Citrusfrukter	X	X	X	X
06.2/1	Apelsiner	—	—	X	—
06.2/2	Mandariner	—	—	X	—
06.2/3	Citroner	—	—	X	—
06.2/4	Andra citrusfrukter	—	—	X	—
06.3	Tropiska frukter	X	X	X	X

Post	Lista över variabler	Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
		November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (EAA- uppgifter)	September år n+2 (REAA- uppgifter)
06.4	Druvor	X	X	X	X
06.4/1	Bordsdruvor	—	—	X	—
06.4/2	Andra druvor	—	—	X	—
06.5	Oliver	X	X	X	X
06.5/1	Bordsoliver	—	—	X	—
06.5/2	Andra oliver	—	—	X	—
07	VIN	X	X	X	X
07.1	Bordsvin	—	—	X	—
07.2	Kvalitetsvin	—	—	X	—
08	OLIVOLJA	X	X	X	X
09	ANDRA VÄXTER OCH VEGETABILISKA PRODUKTER	X	X	X	X
09.1	Vegetabiliska flätmaterial	—	—	X	—
09.2	Utsäde	—	—	X	—
09.3	Andra växter och vegetabiliska produkter: övriga	—	—	X	—
10	VEGETABILIEPRODUKTION (01–09)	X	X	X	X
11	DJUR	X	X	X	X
11.1	Nötkreatur	X	X	X	X
11.2	Svin	X	X	X	X
11.3	Hästar och åsnor	X	X	X	X
11.4	Får och getter	X	X	X	X
11.5	Fjäderfä	X	X	X	X
11.6	Andra djur	X	X	X	X
12	ANIMALISKA PRODUKTER	X	X	X	X
12.1	Mjölk	X	X	X	X
12.2	Ägg	X	X	X	X
12.3	Andra animaliska produkter	X	X	X	X
12.3/1	Obehandlad ull	—	—	X	—
12.3/2	Silkeskokonger	—	—	X	—
12.3/3	Andra animaliska produkter: övriga	—	—	X	—
13	ANIMALIEPRODUKTION (11+12)	X	X	X	X
14	PRODUKTION AV JORDBRUKSVAROR (10 +13)	X	X	X	X

Post	Lista över variabler	Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
		November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (EAA- uppgifter)	September år n+2 (REAA- uppgifter)
15	PRODUKTION AV JORDBRUKSTJÄNSTER	X	X	X	X
15.1	Jordbrukstjänster	—	—	X	—
15.2	Försäljning av mjölkkvoter	—	—	X	—
16	JORDBRUKETS PRODUKTION (14+15)	X	X	X	X
17	SEKUNDÄRA ICKE-JORDBRUKSAKTIVITETER (EJ SÄRSKILJBARA)	X	X	X	X
17.1	Bearbetning av jordbruksprodukter	X	X	X	X
17.2	Andra sekundära ej särskiljbara aktiviteter (varor och tjänster)	X	X	X	X
18	JORDBRUKSSEKTORNS PRODUKTION (16 +17)	X	X	X	X
19	TOTAL INSATSFÖRBRUKNING	X	X	X	X
19.01	Utsäde och förökningsmaterial	X	X	X	X
19.02	Energi; smörjmedel	X	X	X	X
19.02/1	— Elektricitet	—	—	X	—
19.02/2	— Gas	—	—	X	—
19.02/3	— Andra bränslen och drivmedel	—	—	X	—
19.02/4	— Andra	—	—	X	—
19.03	Gödnings- och jordförbättringsmedel	X	X	X	X
19.04	Växtskyddsmedel och bekämpningsmedel	X	X	X	X
19.05	Veterinärkostnader	X	X	X	X
19.06	Djurfoder	X	X	X	X
19.06/1	— Djurfoder som köps in från andra jordbruks- företag	X	X	X	X
19.06/2	— Djurfoder som köps in från enheter utanför jordbrukssektorn	X	X	X	X
19.06/3	— Djurfoder som produceras och konsumeras av samma jordbruksföretag	X	X	X	X
19.07	Underhåll av utrustning	X	X	X	X
19.08	Underhåll av byggnader	X	X	X	X

Post	Lista över variabler	Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
		November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (EAA- uppgifter)	September år n+2 (REAA- uppgifter)
19.09	Jordbrukstjänster	X	X	X	X
19.10	Indirekt mätta finansiella förmedlingstjänster (FISIM)	X	X	X	X
19.11	Andra varor och tjänster	X	X	X	X
20	FÖRÄDLINGSVÄRDE BRUTTO TILL BASPRISER (18-19)	X	X	X	X
21	KAPITALFÖRSLITNING	X	X	X	X
21.1	Utrustning	—	—	X	—
21.2	Byggnader	—	—	X	—
21.3	Planteringar	—	—	X	—
21.4	Övrigt	—	—	X	—
22	FÖRÄDLINGSVÄRDE NETTO TILL BASPRISER (20-21)	X	X	X	X

2. Konto för inkomstbildning

Post	Lista över variabler	Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
		November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (EAA- uppgifter)	September år n+2 (REAA- uppgifter)
23	LÖNER OCH KOLLEKTIVA AVGIFTER	X	X	X	X
24	ÖVRIGA PRODUKTIONSSKATTER	X	X	X	X
25	ÖVRIGA PRODUKTIONSSUBVENTIONER	X	X	X	X
26	FAKTORINKOMST (22-24+25)	X	X	X	X
27	DRIFTSÖVERSKOTT/SAMMANSATT FÖRVÄRVSINKOMST (22-23-24+25)	X	X	X	X

3. Konto för företagsinkomst

Post	Lista över variabler	Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
		November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (EAA- uppgifter)	September år n+2 (REAA- uppgifter)
28	ARRENDE- OCH HYRESKOSTNADER	X	X	X	X
29	RÄNTEKOSTNADER	X	X	X	X
30	RÄNTEINTÄKTER	X	X	X	X
31	FÖRETAGSINKOMST (27-28-29+30)	X	X	X	X

4. Poster i kapitalkontot

Post	Lista över variabler	Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
		November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (EAA- uppgifter)	September år n+2 (REAA- uppgifter)
32	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR I JORDBRUKSPRODUKTER	—	—	X	X
32.1	Fasta bruttoinvesteringar i planteringar	—	—	X	—
32.2	Fasta bruttoinvesteringar i djur	—	—	X	—
33	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR I ICKE- JORDBRUKSPRODUKTER	—	—	X	X
33.1	Fasta bruttoinvesteringar i utrustning	—	—	X	—
33.2	Fasta bruttoinvesteringar i byggnader	—	—	X	—
33.3	Andra fasta bruttoinvesteringar	—	—	X	—
34	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR (UTAN AVDRAGSGILL MERVÄRDESSKATT) (32+33)	—	—	X	X
35	FASTA NETTOINVESTERINGAR (UTAN AVDRAGSGILL MERVÄRDESSKATT) (34-21)	—	—	X	X
36	LAGERINVESTERINGAR	—	—	X	X
37	KAPITALTRANSFERERINGAR	—	—	X	X
37.1	Investeringsbidrag	—	—	X	—
37.2	Andra kapitaltransfereringar	—	—	X	—

5. Arbetsinsats i jordbruket

Post	Lista över variabler	Överföring avseende referensår n		
		a	b	c
		November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (EAA- uppgifter)
38	TOTAL ARBETSINSATS I JORDBRUKET	X	X	X
38.1	Oavlönat arbete i jordbruket	X	X	X
38.2	Avlönat arbete i jordbruket	X	X	X"